

РЕШЕНИЕ

№ 24946

гр. София, 21.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 17.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **7391** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 1 вр. чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на М. А. М. (М. А. М.) гражданин на С. арабска република, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], депозирана чрез адв. Т. Л., САК срещу Заповед № 5392ПАМ – 667 от 27.06.2025 г. издадена от „за началник“ на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ, чуждият гражданин е настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) към Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че по отношение на жалбоподателя следва да се преценява евентуалното наличие на основанията по чл. 45а и сл. от Закона за убежището и бежанците предвид неприключилата процедура по подадената последваща молба за закрила, а не основанията по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. С тези аргументи, а и с твърдяно нарушение на изискването административният акт да е съобщен на жалбоподателя на разбираем за него език, поради липса на данни за присъстващ преводач от арабски език, е мотивирано искане за неговата отмяна.

Ответникът, чрез процесуалните си представители, счита жалбата за неоснователна и недоказана. В представени по делото писмени бележки излага подробни аргументи, с които мотивира искане за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в настоящото

производство, въпреки своевременното уведомяване за съдебното заседание и образуваното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София - град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало въз основа на информация, отразена в Докладна записка УРИ 5392р-583 от 27.06.2025 г. (л. 16 – л. 17) на служител на сектор «Незаконна миграция» при отдел «Миграция» - СДВР. В същата е посочено, че на 27.06.2025 г. около 10,00 ч. на метростанция «С.» екип на М. е задържал чужд гражданин с отказан хуманитарен статут, което е установено при извършена справка в АИС – Бежанци. Посочено е влязло в сила съдебно решение на Върховния административен съд № 5142 от 19.05.2025 г., с което е отхвърлена жалбата на сирийския гражданин против отказа за предоставяне на международна закрила на територията на Република България. Докладната записка съдържа данни и за постановено решение от 09.06.2025 г., с което е отказано да бъде допусната до производство подадена последваща молба за закрила. Отражено е и, че в АИС – Граничен контрол няма данни за регистрирано влизане на чуждия гражданин в РБългария. Посочено е, че е проведена беседа с лицето, при която му е разяснено, че следва да напусне територията на страната, както и че може да му бъде оказано съдействие за закупуване на билет за пътуване. Лицето е отказало предложеното съдействие и е заявило, че не желае да се връща в държавата си по произход и ще предприеме необходимото, за да замине в друга европейска държава.

Въз основа на тези данни е направено предложение на М. А. М. да бъде наложена принудителна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ – «Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна», като се приложи разпоредбата на чл. 60 от АПК. За обезпечаване изпълнението на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ и поради невъзможност да се определи някоя от визираните в чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ мерки, при отчетена опасност от укриване на чужденеца, с цел организиране на връщането му до отпадане на пречките по повод създаването на необходимата организация по изпълнение на наложената принудителна административна мярка е предложено жалбоподателят да бъде настанен принудително, на основание чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в СДВНЧ за срок не по-дълъг от 6 месеца.

Със Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 666 от 27.06.2025 г. административният орган е наложил на жалбоподателя ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ – Връщане до страна на произход, и е постановил предварителното ѝ изпълнение, на основание чл. 60 от АПК (л. 13). Познавайки се и на основанията, визирани в чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба № Из-1201 от 01.06.2010 г. за реда за временно настаняване на чужденци в специалните домове за временно настаняване на чужденци и в техните звена и за организацията и дейността им, административният орган е издал и оспорената в настоящото производство Заповед УРИ № 5392ПАМ - 667 от 27.06.2025 г., с която е разпоредил принудителното настаняване на М. А. М. в СДВНЧ при Дирекция «Миграция» за срок не по – дълъг от 6 месеца, считано от фактическото му настаняване – 27.06.2025 г. (Приемо предавателен протокол УРИ 5392р – 584 от 27.06.2025 г.). Заповедта е връчена на жалбоподателя в деня на издаването ѝ - на 27.06.2025 г., видно от саморъчно положеният подпис (л. 15).

Към преписката е приложена Справка, изготвена в изпълнение на заповед на директора на СДВР (л. 19), в която е отразено, че спрямо жалбоподателя няма образувани досъдебни производства за престъпления по НК, както и данни същият да е участник (свидетел или лице без процесуално качество) в друго наказателно производство.

Приложено е и заверено копие на издадена на 14.05.2025 г. от ДАБ – МС регистрационна карта на

чужденец със срок на валидност до 07.08.2025 г. (л. 22), а и на данните, отразени в регистрационен лист, по повод на подадените молби за закрила (л. 23 – л. 27). Към преписката са приложени и заверени копия на заповеди на директора на СДВР - № 513з – 9426 от 06.12.2018 г. (л. 28) и № 513з – 5977 от 19.05.2025 г. (л. 29), с които са делегирани правомощия на началника на отдел „Миграция“ при СДВР и е определен, на основание чл. 43, ал. 3, т. 2 и ал. 4 от ЗМВР, считано от 19.05.2025 г. до отпадане на необходимостта, за изпълняващ общото и непосредствено ръководство на отдел „Миграция“ при СДВР – началникът на сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“.

В съдебното заседание процесуалният представител на ответника ангажира и други доказателства, удостоверяващи делегирането на правомощията по чл. 44, ал. 6 вр. ал. 1 от ЗЧРБ, на началника на сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“ - СДВР, а и в качеството на заместник на началника на отдел „Миграция“ при СДВР - заверено копие на Заповед № 513з-607 от 22.01.2025 г. на директора на СДВР и удостоверение, издадено от началника на сектор 01 към отдел „Човешки ресурси“ (л. 71 – л. 72).

От представената с писмо изх. № КП – 04 – 4838 от 16.07.2025 г., на основание чл. 192, ал. 1 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, информация от Държавна агенция за бежанците и приложените към нея заверени копия на документи (л. 44 – л. 68) е видно, че на втория ден след влизане в сила на решението на Върховния административен съд № 5142 от 19.05.2025 г., с което е влязло в сила и решението на председателя на ДАБ – МС № 12409 от 29.11.2024 г. за отказ на жалбоподателя М. М. да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България, е заведена последващата му молба за закрила - рег. № УП 23604 от 22.05.2025 г. (л. 55), по която към момента на издаване на оспорената в настоящото производство Заповед УРИ № 5392 ПАМ -667 от 27.06.2025 г. на „за началник“ на отдел „Миграция“ при СДВР, е било постановено Решение № 20 – ОК от 09.06.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС. С това решение е прието, че последващата молба не следва да бъде допусната до производство. В информацията е посочено, че решението е обжалвано и е насрочено съдебно заседание за 20.08.2025 г.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения от закона 14-дневен срок след съобщаване на оспорената заповед, от процесуално легитимирано лице с правен интерес от оспорването – адресат на административния акт, неблагоприятно засегнат от правните му последици.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган предвид уредената в разпоредбата на чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ възможност за делегиране на правомощия. Със Заповед № 513з – 9426 от 06.12.2018 г. директорът на Столична дирекция на вътрешните работи е оправомощил длъжностни лица от дирекцията, сред които и началникът на отдел „Миграция“, както и началникът на сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“ да налагат ПАМ по ЗЧРБ. От представените заповеди № 513з – 5977/19.05.2025 г. и № 513з – 607 от 22.01.2025 г., а и от издаденото удостоверение от началника на 01 сектор към отдел „Човешки ресурси“, е видно, че в процесния период началникът на сектор „Незаконна миграция“ осъществява и правомощията на началник на отдел „Миграция“ при СДВР.

Като фактическо основание за налагане на мярката по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ е посочено наличието на реална опасност от укриване на чуждия гражданин до отпадане на пречките за организиране на връщането му в държавата по произход в изпълнение на Заповед УРИ № 5392ПАМ - 666 от

27.06.2025 г. относно наложената ПАМ по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ, вр. чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. Като правни основания са посочени разпоредбите на чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Страните не спорят по фактите относно незаконното влизане на чуждия гражданин на територията на Република България на 24.08.2024 г., отразено и в приложените данни от регистрационния лист, подадените молби за закрила и резултата от разглеждането им.

Оспорва се компетентността на органите на отдел „Миграция“ при СДВР и пряко свързаните с нея правомощия за налагане на принудителни административни мерки по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ и по чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. В този аспект, процесуалният представител на жалбоподателя застъпва становище, че доколкото производството по последващата молба за закрила не е приключило поради подадената жалба срещу решението на интервюиращия орган при ДАБ – МС, преценката относно евентуалното прилагане на обезпечителни мерки по отношение на чуждия гражданин следва да се извърши на предвидените основания в чл. 45а и сл. от ЗУБ.

Оспорената заповед е съобщена в деня на издаването ѝ - на 27.06.2025 г., а в бланковата форма е посочено, че чужденецът е запознат със съдържанието ѝ на език, който владее, но не е отразено и удостоверено, че при оповестяването е присъствал преводач.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ настаняването на чужденци в Специалните домове за временно настаняване се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта следва да е посочено основаниято за прилагане на тази мярка. Правните основания при наличието на които чужденец може да бъде настанен временно в Специален дом за временно настаняване на чужденци към дирекция „Миграция“ – МВР са регламентирани в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Нормата е съответна на разпоредбата на чл. 15, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО, съгласно която, освен ако не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато е налице опасност от укриване или засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Продължителността на задържането е ограничено и съгласно чл. 15, пар. 5 от Директива 2008/115/ЕО може да продължи докато съществуват посочените в параграф 1 условия и е необходимо, за да се гарантира успешното извеждане на чуждия гражданин.

В настоящия казус не е спорно, че към момента на провеждане на съдебното производство не е изтекъл предвиденият в разпоредбата на чл. 44, ал. 8, изр. 3 ЗЧРБ максимален срок на задържане (6 месеца), съответен на стандарта по чл. 15, пар. 6 от Директива 2008/115/ЕО.

Основателни обаче са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че в настоящия казус предвид неприключилото производство по подадената последваща молба за закрила – оспорването пред съд на решението на интервюиращия орган при ДАБ – МС, не са налице обективни данни, предполагащи прилагането на ПАМ по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. В този смисъл, съдът счита, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, поради което следва да бъде отменена.

Като основание за прилагане на мярката по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, ответната страна е посочила визираното в чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – приключило с отказ за предоставяне на международна закрила производство пред ДАБ и недопусната до производство последваща молба.

От представените и приети като доказателства по делото заверени копия на документи от

административната преписка, водена в ДАБ – МС, по повод подадените молби за закрила от чуждия гражданин, се установява, че към момента на издаване на обжалваната в настоящото производство заповед УРИ № 5392ПАМ - 667 от 27.06.2025 г. жалбоподателят е бил със статут на чужденец, търсещ закрила, по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, въпреки влязлото в сила на 19.05.2025 г. решение на Върховния административен съд по административно дело 4004/2025 г., с което е отхвърлена жалбата му против решението на председателя на ДАБ – МС № 12409 от 29.11.2024 г. за отказ да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. И това е така, с оглед неприключилото с влязло в сила решение производство по последващата му молба за закрила, заведена с вх. № УП 23604 от 22.05.2025 г., по която на 09.06.2025 г. е постановено решение на интервюиращ орган при ДАБ – МС - № 20 - ОК за отказ да бъде допусната до производство.

Административният орган не е отчел, че преклузивният 7-дневен срок за обжалване на решението, съгласно чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, започва да тече от момента на неговото връчване, който видно от представения препис (л. 68) е извършено на 24.06.2025 г. Решението е връчено на пълномощника на жалбоподателя М. М. – адв. Т. Л., а жалбата до Административен съд – София – град е заведена на 30.06.2025 г.

В този аспект, основателно е възражението за допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, което в настоящия казус е предпоставило и неправилното приложение на материалния закон. В разпоредбата на чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ е предвидено като задължително изискване при налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ представяне на писмено потвърждение от ДАБ - МС за приключило с влязло в сила решение административно производство по молба за закрила. Изискването е в корелативна връзка с предвиденото в чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗУБ право на търсещия закрила чужденец да остане на територията на Република България по време на производството по закрила. В рамките на този период чуждият гражданин не е незаконно пребиваващ на територията на страната и спрямо него не може да бъде изпълнявана ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. В този контекст, липсват фактически данни за прилагане на предвидената в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ мярка – принудително настаняване в специализиран дом за временно настаняване на мужденци при Дирекция „Миграция“.

По изложените съображения е дължима отмяна на оспорената заповед, на основанията предвидени в чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, а след влизане на решението в сила, съгласно разпоредбата на чл. 46а, ал. 5 от ЗЧРБ, жалбоподателят да бъде освободен незабавно от СДВНЧ. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. М. (М. А. М.) гражданин на С. арабска република, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , депозирана чрез адв. Т. Л., САК Заповед УРИ № 5392ПАМ – 667 от 27.06.2025 г. издадена от „за началник“ на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ, е настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци към Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, считано от 27.06.2025 г.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 46а, ал. 5 от ЗЧРБ, „ **след влизане на настоящото решение в законна сила**, незабавното освобождаване от Специализирания дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“ на М. А. М. (М. А. М.) гражданин на С.

арабска република, ЛНЧ [ЕГН].

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: